

LOŽAKA PO ČEŠKI, NEMČIJI, POLJSKI - 2018

1. dan - 31. 8.

Po napornem delovnem tednu start okoli 11h. Vreme oblačno, napoved nič kaj obetavna, vendar vseeno proti Avstriji. Ustaviva se v Linzu, se sprehodiva in po kaki uri nič posebnega mesta, nadaljujema proti Češki. Takoj po prestopu meje kupiva mesečno vinjeto (400kč), nalijeva gorivo (29,90 kč/l D) in ob mraku prispeva v Český Krumlov. Plačava parkirnino (80kč od 20h-24h). Noč je brezplačna. Grev na nočni ogled mesta, ki ga ograjuje Vltava. Lepo! V parku pri P za obzidjem je neka predstava na prostem. Malo pred polnočjo se prizorišče sprazni.



2. dan - 1. 9.

Ponoči je precej deževalo. V oblačnem jutru napraviva še en obhod mesta. Slika je povsem drugačna, zanimiva.

Pot nadaljujema do Českých Budejovic. Parkirava v centru mesta na velikem P, kjer parkirnine zaradi sobote ni. Sprehodiva se skozi mesto.



Imajo nek praznik, zato je mesto zelo živahno. Povsod glasba stojnice z vsemogočim, hrana, pijača... Zanimivo!

Nadaljujema do bližnjega gradu Hluboka nad Vltavo. Parkirava (brezplačno) pred trgovino Penny, nato peš navkreber do gradu. Vstopnina 180 kč/os. Ogled imajo razporejen po urah, tako da je treba počakat. Vredno! Čudoviti prostori, skoraj vse v lesu. Lepo, dovršeno, naravnost fascinantno. Po dobri uri ogleda notranjih prostorov se podava še v grajsko okolico. Presenečena na vsakem koraku.



V dežju se vrneva v ad in nadaljujema proti Pragi. Ker naju lovi tema, se odločiva, da poiščeva prenočevanje prej. Kot vedno, Vlado najde varno prenočišče v kraju Dobříš. Skozi ozek drevored se pripeljeva na velik P 49.779223 14.178537 blizu parka.

3. dan - 2. 9.

Tudi to noč je deževalo. Najina včerajšnja skrb s telefoni, ki ne delajo, se nadaljuje. Internet enkrat ja, enkrat ne. Eva preverja, kaj se dogaja. Ker nisva vedela, kaj se dogaja, sva izpustila ogled grada Karleštaj z mislijo, da nama v Pragi lažje pomagajo, ki je dovolj blizu najine poti. Poiščeva P na otoku 50.05527 14.41323 - v bistvu je kamp (470kč/24h). Z motorjem se zapeljeva do starega mestnega jedra. Res je veliko videti. Zanimiva pročelja stavb, tržnica, katedrale, Karlov most, kjer nastopajo vsi mogoči. Razočarana sem bila nad staro sinagogo.



Privoščiva si tradicionalno hrano in prvič v življenju vrček zelenega piva. Presenečena sva ob plačilu, saj zaračunajo 10% od vrednosti za postrežbo. Okoli sedme naju prežene dež.



4. dan - 3. 9.

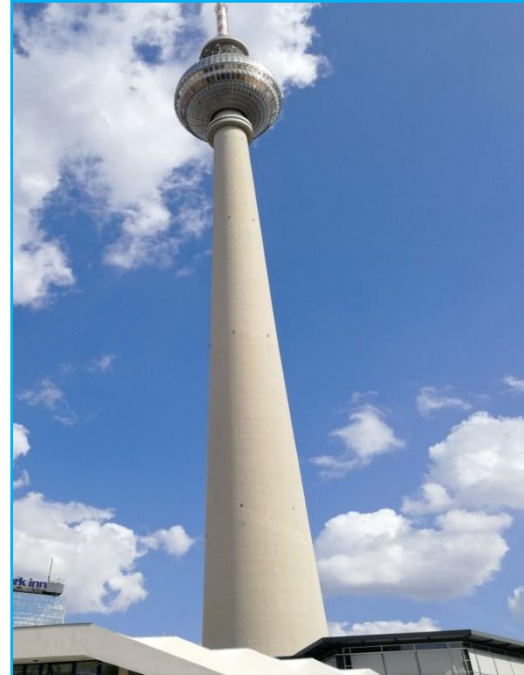
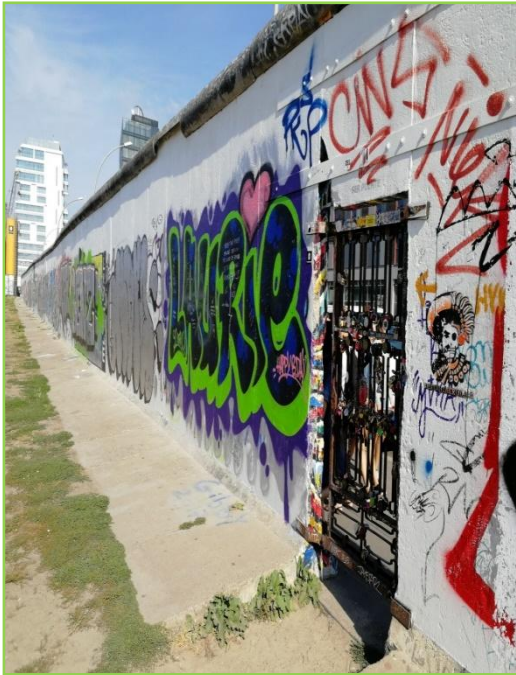
Celo noč je po malem deževalo. Zapustiva Prago in se odločiva malo pokukati še v Nemčijo. Prva postaja je v Dresdenu. Najdeva ugoden P 51.04462 13.74430 (5€/3h) Vredno se je sprehoditi skozi staro mestno jedro. Povzpneva se na stolp (4€/os). Pogledava še nekaj drugih stavb, med njimi Zvinger-kvadratna stavba, kot obzidje, v sredini velik vrt. Pravo bogastvo. Po kosilu nadaljujeva proti Berlinu. Priskrbiva si eko nalepko(5€) in brezskrbno zapeljeva v center mesta. Nalepka velja za dotično r. tablico v vseh nemških mestih, ki to zahtevajo. Na velikem P 52.479644 13.386684 je kar precej ad. Brez oskrbe 24h/9€. Z motorjem se zapeljeva v sam center.



Brandenburška vrata ti vzamejo dih, še bolj pa njihov parlament. Izredno varovan. Možen je ogled, vendar po predhodni rezervaciji. Poleg njega so ogromne nove zgradbe. Se vidi, kje je dovolj denarja. Še večerni ogled spominskega parka umrlih Judov Evrope. Za konec malo panoramske vožnje z motorjem po mestu. Na koncu dneva je človek res utrujen.

5. dan - 4. 9.

Prebudiva se v sončno toplo jutro. Še en krasen dan za raziskovanje. Najin motor je odlična povezava z mestom. Začnemo z East Side Gallery- spominski poslikani ostanki berlinskega zidu, ki je dolg cca 1500m. Ob njem se začnejo pojavljati prodajalci spominkov,



glasbeniki...Sledi ogled Aleksandrovega trga in na njem svetovne ure in Berliner Fernsehturm (TV stolp), na katerega se tudi povzpneva (15,50€/os). Višina razgledišča je 203m, višina stolpa 368m. Mesto in okolica na dlani. Ogledava si tudi berlinsko katedralo (7€/os). Ogromna, bogata. Povzpneva se na zvonik okoli katerega je urejena razgledna pot. Nato se spustiva še v njeno podzemlje, da pogledava še številne grobnice. Vredno! V neposredni bližini je odprta razstava človeškega telesa (14€/os).

Zanimivo! Zapeljeva se še do ostankov originalnega berlinskega zida. Ob njem je muzej vojnih grozot.

Vstopnine ni. Popeljeva se še do utice Charlie check point in zaključiva z današnjimi ogledi.

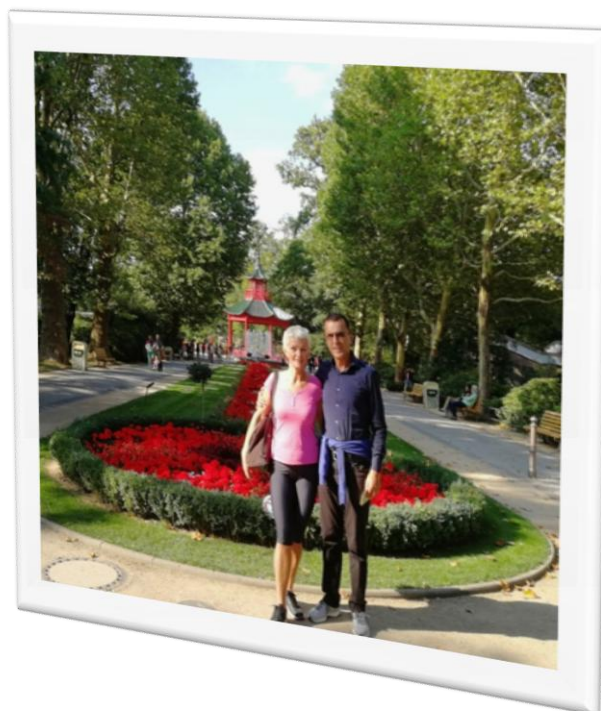


6. dan - 5. 9.

Novo jutro je malo bolj hladno, oblačno, vendar še vedno poletno. Planirava pogledati tehnični muzej. Ob 9.30 sva v njem. Videti je marsikaj: razvoj železnice, telefona, filma, tkalstva, letalstva, pomorstva, avtomobilov, koles,..., za kar porabiva kakih šest ur.



Nato po priporočilu prehodiva še živalski vrt. Lep, urejen, bogat. Po ogledu le tega se še malo voziva po mestu, ogledujeva znamenitosti, posebnosti, parke...



Proti AD grede se v trgovini oskrbiva in malo pred 21. uro prispeva do najine "hišice". Zunaj 22°, prijetno. V miru prespiva.

7. dan - 6. 9.

Po zajtrku zapustiva Berlin. Voziva proti koncentracijskemu taborišču Sachsenhausen.



Pred njim je velik urejen brezplačen P 52.76386 13.25951. Vstopnine ni. Za ogled potrebujeva dve uri. Grozljivo, koliko barak je bilo, koliko življenj je ugasnilo.

Ni mi pa všeč, da je vse precej obnovljeno, da so dogodki vidni predvsem preko fotografij in zapisov. Le še nekaj barak je ostalo.

Pot nadaljujema proti Poljski. Takoj čez mejo nalijska gorivo, nujno. Je precej ceneje. Nadaljujema proti Ščečinu. Mesto ima veliko obcestnih parkirišč, ki so zasedena, kakšnega konkretnega pa ne. Večkrat ustaviva, a nikjer ni primerno. Tudi forumaško ni primeren, prepoved.

Uspeva menjati denar. Po pogajanju ugodnejši tečaj 100€=430PLN. Po dveh urah kroženja in ne uspešnega iskanja primerne P mesto zapustiva in voziva proti S. Tema je, nekje bo treba prenočiti. Blizu Wolina v majhni vasici ob otoškem igrišču parkirava za spanje 53.826245 14.619105.



Mir in tišina.

8. dan - 7. 9.

Sveže jutro, močna rosa. Okoli naju polja, kmetije, nekaj preprostih hiš. Zelo skromno podeželje. Po zajtrku peljeva proti Swinoujscie. Prideva do vojaškega muzeja.



Pred njim straža, da ne veš, če si prav prišel. V njem je res ogromno originalnih primerkov iz časa vojne, zelo zanimivo. Staro preprosto in neobdelano.

Prav blizu je velik svetilnik P 53.91656 14.28438. Lahko se povzpneš na vrh-290 stopnic-po predhodnem plačilu vstopnine (8PLN/os). Na vrhu se odpre pogled na morje in zaliv pa na veliko tovarno пристanišče.

Pred njim 53.91649 14.28585. Vstopnina 17 PLN/os. Tu je bila zelo pomembna strateška točka ob morju, saj je polno bunkerjev in mest, kjer so bili nameščeni topovi. Zelo zanimiva je njihova stavba-muzej.



Nadaljujeva z najinim potovanjem po severu Poljske proti vzhodu. Na poti se oskrbiva v Lidlu v Miedzyzdroje, kjer je tudi velik PZA 53.92511 14.44731 (12PLN-24h). Nato se



ustaviva v enem izmed manjših turističnih mest ob obali, da skuham. Vlado preveri okolico in plažo. Nič posebnega. Najin končni današnji cilj je P-PZA, brez oskrbe, v Kolobrzegu 54.18595 15.5913, brezplačno. Za raziskovanje uporabiva kolesa. Zapeljeva proti plaži. Skoraj ne morem voziti, ker je noro veliko mušic. Na srečo le na manjšem delu. Zapeljeva ob

plaži, pogledava dolg pomol. Turistov in sprehajalcev bolj za vzorec, se vidi, da ni več sezona. V mestu. pogledava cerkev in muzej poljskega vojaškega orožja na prostem, žal le preko zida, ker je že zaprto. V mestu je veliko hotelov, vse je naravnano zelo turistično.



Po večernem sprehodu na parkirišču vidiva lisico, ki je prav domača.

Postavi se pred stopnico enega izmed ad in čaka, čaka na hrano. Počasi se promet na parkirišču umiri.



9. dan - 8. 9.

Startava malo prej kot po navadi. Najin današnji cilj je Gdansk, kamor okoli 14. ure prispeva.



Najprej morava na kosilo, za kuhanje je kar malo pozno. V restavraciji v centru jeva dobro, cene so zmerne.

Po kosilu si ogledava muzej mesta (12PLN/os). Razkošno pohištvo, izrezljane omare, podboji, vrata, mize, čudovita tla... Povzpneva se tudi na



Ne morem se odločiti katero barvo izbrati. ☺

stolp, ki je v sklopu zgradbe, vendar z dodatno vstopnino (5PLN/os). Lep razgled na mesto. Sprehod po mestu naju pripelje do ogromnega šotora v katerem nastopajo različne glasbene skupine.

Poleg njega je ogromno stojnic z vsem mogočim. Pokukava še v baziliko St.Mary. Za ogled plačava 4PLN/os. V njej je bil poročni obred, ujameva le še poročno koračnico, ki zveni iz mogočnih orgel. Nadaljujema okoli zaliva in po ulicah, ki vpadajo vanj. Prespiva na prvotnem P 54.34801 18.66749 poleg avtobusov in mladih, ki so se družili ob kozarčku.

10. dan - 9. 9.

Pot nadaljujema proti Torunu, kjer na velikem P 53.0074 18.60129 med avtobusi najdeva prostor za najin ad (5PLN/h, 35PLN/24h-možno spanje). Mesto je pod Unescovo zaščito. Sprehodiva se. Veliko cerkva, urejeno, vredno ogleda.



Pozno popoldne nadaljujema pot proti Lodžu, kjer Vlado najde brezplačni P 51.75558 19.46005. Z veliko truda komaj najdeva prostor za najin ad. Podava se na večerni ogled mesta. Hitra hoja in kmalu sva na glavni promenadi. Očitno so nekaj praznovali, ker pospravljajo šotore. Nekaj sva zamudila. Ulica lepa, urejena v stilu, krasi jo več kipov, ki dajejo kraju poseben pečat. Zanimiva je postaja za tramvaje, zanimiva so pročelja hiš.

Dokaj pozno se vrneva in prespiva.



11. dan - 10. 9.

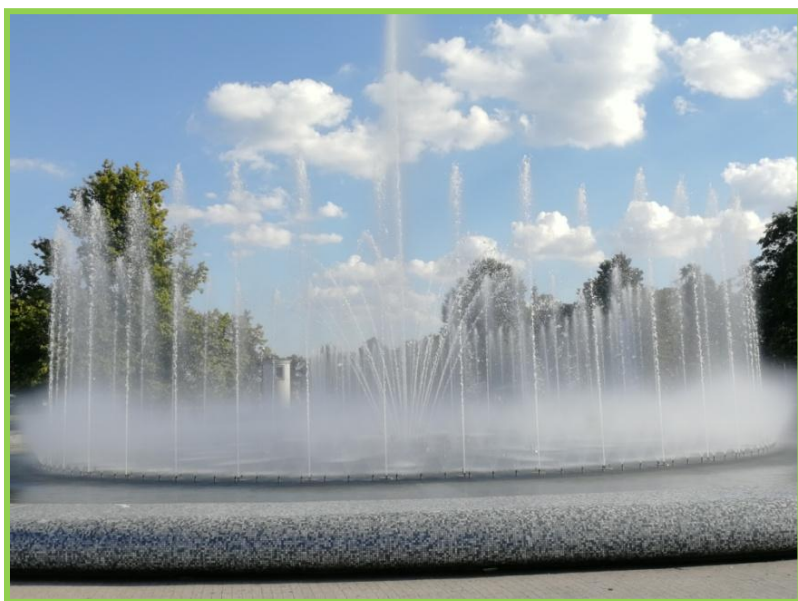
Ponoči ni bilo miru, saj so tramvaji kar glasni. Po zajtrku nadaljujeva pot proti Varšavi. Izbereva avtocesto, ni plačljiva, potovanje bolj enostavno. Vlado najde prav blizu centra velik P 52.25827 21.00539, ki je ograjen, možno je tudi spanje (30PLN/24h). Odpraviva se peš v mesto. 10 min. in že si na glavni promenadi. Lepo, urejeno, spet veliko cerkva. Mimo mestne hiše, muzejev, vodometrov.

Varšava je tudi Kopernikovo mesto. Kopernik je bil astronom, fizik, matematik svetovnega slovesa. Zanimivo je, da na vsakem koraku ponujajo reklamni listič za neko restavracijo. Ga vzameva, pogledava, zavrže.

Čez dobro uro, ko začutiva lakoto, se v njej po naključju znajdeva, saj ponujajo njihovo tradicionalno hrano. Restavracija Zapiecek je bila res prava izbira. Tudi natarice.

Po dobrih petih urah hoje se vrneva v ad, zajahava kolesa in se odpeljeva novim dogodivščinam naproti, ob reki, nato skozi park. Prevoziva cca 25 km, vmes se malo zgubiva, pa google pomaga.

Zanimivo, kaj vse je za videti.. Ob mraku sva spet pri ad. Prespiva.



12. dan - 11. 9.

Nočno tišino je motil vlak, deloma tudi cestni promet. Po zajtrku naju pot vodi proti Krakovu. Na njej je veliko delovišč in obvozov, tako da se čas potovanja neprestano daljša. Pozno popoldne prispeva do zelenega cilja in parkirava na ogromnem P 50.059165 19.954931 blizu centra. Takoj pot pod noge. Po dobrih desetih minutah sva za obzidjem v starem delu mesta. Ogromen centralni trg sredi katerega je tržnica, kjer ponujajo predvsem spominke. Vlado si kupi leseno igračo (za vnuka). Kočijaži vabijo na panoramske vožnje. Poseben čar mestu dajejo ulični glasbeniki, ki izvajajo dela velikih mojstrov



in akrobati, ki počnejo vse mogoče vragolije. Prične se mračiti in mesto dobi drugačen žar.



Res je vredno ogleda.

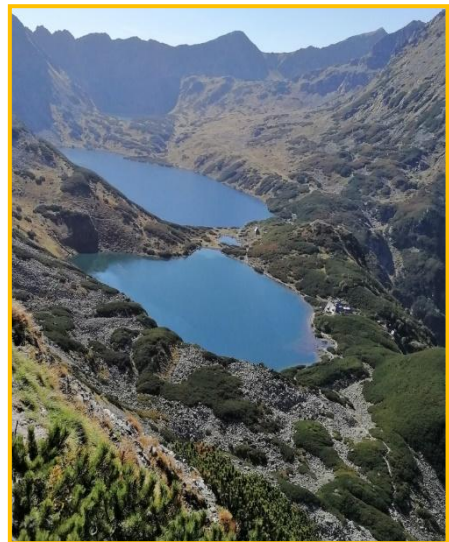
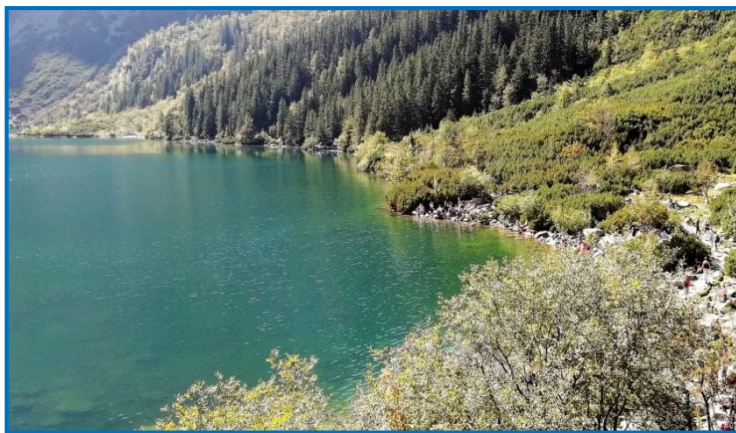
Ko se vrneva k AD, naletiva na situacijo, ko naju na res velikem P, z veliko prostora eden Rus zaparkira s prikolico. Brezizhodno. Morava ostati in prespati.

13. dan - 12. 9.

Zgodaj vstaneva, vendar ne moreva na pot, ker je prikolica še kar pred AD. Nepredvidljivi pač, da nekdo starta pred njimi. Pot nadaljujema proti Zakopanam, ker imava v planu malo pohoda. Žal pa se nama pot zaradi del na cesti spet podaljša. Peljeva proti Palenici Bialczanski na znane koordinate 49.255136 20.103158, a že na krožišču cca 2km prej promet preusmerjajo, ker so vsa parkirišča zasedena. Zapeljeva preko mosta in parkirava na Slovaškem (5€). Postoriva vse potrebno in že hitiva proti izhodišču. Ujameva avtobus in se tista 2km peljeva. Plačljivo. ☹

Vstop v nacionalni park Tatry je plačljiv (5NLP/os) in kmalu čakava v vrsti na prevoz s kočijo. Z njo se peljeva 9km navkreber, za kar odštejema 50PLN/os.

Potem pot pod noge do jezerca Morskie oko. Neverjetno veliko obiskovalcev je tu. Imajo nek praznik.



Pa še lepo vreme jih je privabilo.



Tu midva začneva najin pohod do jezer Przedni Staw in Wieki Staw. Precej poti je tlakovane s kamni, manjšimi skalami. Pogled na okolico je čudovit. Po petih urah se vrneva v ad, prijetno utrujena.

Zapeljeva se v Zakopane, kjer Vlado najde P 49.28733 19.96630. Ne plačava nič, čeprav na tabli piše 3PLN, a ni nikogar. Sprehodiva se po mestu.

Lepo, turistično naravnano, v planinskem slogu, skoraj vse leseno.

Večer je precej bolj hladen od preteklih.

14. dan - 13. 9.



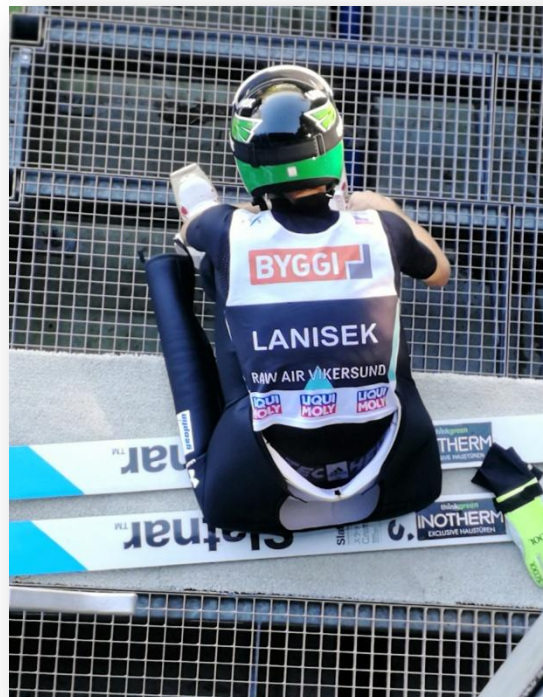
skakalnici, nekatere hiše kot iz pravljice.
S sedežnico se odpeljeva na vrh (12PLN/os).

Res imava srečo. Na treningu je slovenska reprezentanca. Pokramljava s trenerjem in uživava v njihovih poletih. Dobro si ogledava še doskočišče in bližnjo okolico.

Nato greva do ad, od koder se z motorjem odpeljeva v okolico.



Jutranji mir zmotijo stroji, s katerimi v bližini urejajo ceste. Peš se odpraviva proti



Še kako uro pešačiva ob nacionalnem parku, ki ponuja različne ture v različne smeri.

Po vrnitvi se še enkrat sprehodiva po mestu, da doživiva še njegov dnevni utrip. Zelo živahno in prijetno mesto.

Z Zakopanami zapustiva tudi Poljsko. Voziva preko Slovaške.

Ustaviva v Čadenu pred velikim nakupovalnim centrom, kjer tudi prespiva.

15. dan - 14. 9.

Po zajtrku zapeljeva proti Češki. Jutro je turobno, nebo polno oblakov. Dež. Odločiva se, da pogledava le Brno. Vlado išče parkirišče čim bliže mesta. Prvi je pri nakupovalnem centru 49.190899 16.5704, vendar je do centra dobre 4km. Glede na slabo vreme lahko greva le peš. Predaleč. Poskusiva na drugem P 49.188219 16.586456. Ta je ob velikem krožišču in do mesta cca 15 minut peš. Z dežniki v rokah se podava proti centru. Kraj nima nekega reda, vse je razmetano, brez duše. Ogledava glavne znamenitosti in se preko Hrada Špilberk vrneva k ad.

Mesto na naju ni naredilo vtisa. Verjetno je kriv dež. Zapeljeva še do Tecca, kjer zapravljava še zadnje zlate, izbira ni kaj posebnega. Ostanek denarja dava za gorivo in se, že po temi, odpraviva dalje proti Avstriji.

Okoli 21h parkirava v Avstriji na velikem brezplačnem P 48.67374 16.62966 v Poysdorfu. Prespiva.

16. dan - 15. 9.

Veliko parkirišče, nič avtomobilov, ob nogometnem igrišču. Noč je bila mirna. Vlado v bližini, cca 6km, najde muzej najbolj čudnih izumov v glavnem neuporabnih reči-Nonseum. S kolesi se zapeljeva do njega. Po plačani vstopnini (7€), si ogledava neverjetne pogruntavščine. Zanimivo, kaj vse človeški um izumi. Nek poseben pomen imajo obešene nogavice, saj so vsepovsod. Po končanem ogledu sledi degustacija vina oz. soka, saj imajo lastno vinoteko.



Po odhodu iz muzeja še eno presenečenje. Ob cesti je parkiranih cela vrsta avtomobilov-oldtajmerjev. Lepo, Vlado je navdušen. Po drugi poti, čez vinograde in sadovnjake, se vračava proti ad. Zanimivo, v vinogradih so obrali grozdne jagode, pentlje pa pustili na trsu.

Vmes pa tole, spet obešalniki z nogavicami?! V Poysdorfu je postavljenih nekaj smešnih figur-kipcev. Kot karikature znanih osebnosti. Ljudje imajo res dobro domišljijo.



Okoli dvanajste zapustiva kraj. Vožnja proti Dunaju poteka tekoče. Je pa v mestu problem, saj mnoga parkirišča, ki so imenovana v znanih forumaških koordinatah, ne dovoljujejo več parkiranja avtomodom. Tudi na velikem praznem P v bližini Donavturma ne, čeprav je na njem nekaj AD. Zapeljeva se v sam center pred nacionalno biblioteko, kjer je ob vikendih parkiranje brezplačno.

Ko prispeva, sva edina z AD in se sprašujeva ali je sploh dovoljeno. Vlado preveri, nikjer nobene prepovedi. OK.

Pohajkujeva in raziskujeva še neogledane predele mesta. Ob znamenitostih je prava gneča.

Mesto in parki urejeni kot vedno. Na večer prideva v ulico, kjer se odvija Streetlife festival 2018. Zanimivo, polno ljudi, zabave, stojnic, vsega mogočega.

Dan je bil naporen, odpraviva se spat.



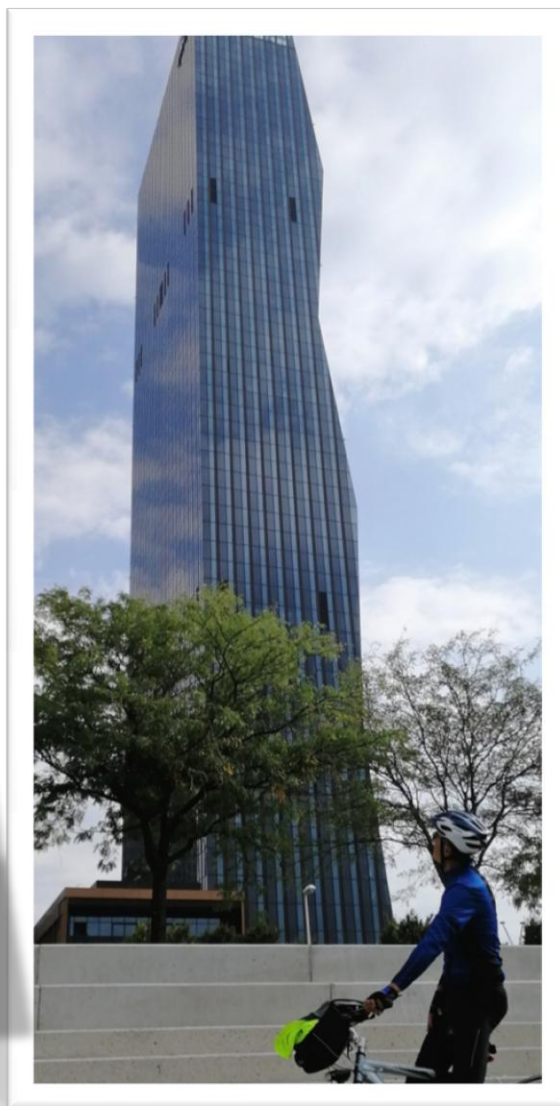
Preden zaspiva, še pogled skozi okno, kjer se vidi tole.



Razmišljam, kje lahko vse človek prespi, če hišico vozi s sabo in kaj vse se zgodi v enem dnevu.

17. dan - 16. 9.

Jutro je jasno, zato se odločiva, da mesto še prekolesariva. Kolesarske poti v mestu dokaj urejene. Zapeljeva do reke, po kolesarskih zapeljeva do konca mesta, po drugi strani reke nazaj. Na poti ob reki naletiva na tele stolpnice pa seveda še na marsikaj...



Po dobrih treh urah kolesarjenja se vrneva v ad.

Nato kreneva proti domu, kamor prispeva pozno popoldne.

Na potovanju z AD prevozi cca 3.500 km, še nekaj pa s kolesi in motorjem.

Irena in Vlado